

Vedlegg 5 – Prosessdokument

Prosessdokument for samskriving av masteroppgave

Hele prosessen med å skrive sammen startet når vi ble plassert i samme praksisgruppe. Siden vi alle måtte bo sammen ble det mange samtaler etter jobb. Her ble det naturligvis diskutert hva vi skulle skrive om i masteren og vi begge var enda usikre på hva vi ønsket å skrive om. Det var ved en tilfældighet vi diskuterte at vi helst ville skrive sammen med noen, men at vi ikke hadde funnet noen å samarbeide med. Etter to uker tett sammen i praksis tenkte vi at et samarbeid oss imellom kunne bli veldig bra. Vi begge ser verdien i å kunne diskutere med hverandre i den krevende prosessen det er å skrive master. Også det å føle at noen andre er avhengig av at jobben blir gjort, så vi på som positivt, da vi begge er flinke til å prokrastinere, men opplever mindre av dette ved samarbeid. På bakgrunn av dette ble vi enige om å skrive sammen. Vi diskuterte litt fram og tilbake om hva vi kunne tenke oss å skrive om og kom fram til at vi ønsket å skrive noe om en praktisk tilnærming til undervisning. Dette fordi vi begge ønsker i større grad å bruke en slik tilnærming når vi kommer i jobb. Vi tenkte derfor at det å få et dypere innblikk og forståelse for denne praksisen ville være veldig interessant.

Siden vi enda ikke visste helt konkret hva vi ville skrive om, avtalte vi et møte med veileder. Der kom veileder med råd om å vinkle den praktiske tilnærmingen til et spesifikt fag, for å gjøre det enklere for oss å avgrense oppgaven. Etter å ha lest en del litteratur om en praktisk tilnærming til læring, så vi at det som gikk igjen av fag hvor man ofte bruker en slik tilnærming var blant annet naturfag. Vi tenkte derfor at vi ønsket å få et innblikk i hvordan man kunne gjøre det praktisk i et så abstrakt fag som matematikk. Therese har også fordypning i matematikk, så vi følte dette ville kunne være nyttig kunnskap og erfaring i masterskriving. Etter å ha satt oss litt inn i matematikken som fokus for oppgaven, ville vi også vinkle oppgaven inn mot vårt masteremne, som er spesialpedagogikk. Vi ønsket derfor å se på hvordan den praktiske tilnærmingen til matematikkfaget kan virke forebyggende **mot** matematikkvansker og matematikkangst i skolen.

For at vi skulle ha mer oversikt opprett vi en teams hvor vi også inviterte veileder. Her la vi inn alt – unntatt lydfiler og andre ting som kunne identifisere informantene. Dette har vært en viktig plattform i vår oppgave da vi også har møttes gjennom teams.

Når det kommer til fordeling av arbeid, har vi gjort det meste sammen. Det eneste vi har gjort hver for oss er transkribering og teorien. Etter intervjuene transkriberte vi halvparten av intervjuene hver. Dette gjorde vi for å spare tid da det var et stort datamateriell. Før vi begynte transkriberingen ble vi enige om at vi skulle transkribere ordrett fra lydopptaket, og at vi skulle inkludere spesielle ord eller hendelser i intervjuet. Vi leste også teorien hver for oss. Her førte vi opp hva vi hadde lest inne på teams så vi ikke leste det samme. Ved å gjøre det på denne måten følte vi at vi fikk utnyttet tiden på best mulig måte, og fikk nådd over en større del av det teoretiske feltet. Vi gjorde egne notater underveis og førte disse inn i et felles dokument som vi senere endret og skrev om sammen. Vi har derfor gjennom hele masteren hatt en jevn fordeling av arbeidet, hvor det meste er gjort sammen. Dette har bidratt til at vi begge føler på et eierskap til masteren og at vi sitter igjen med en følelse av at vi har bidratt like mye.

Fordeler og hva som har funket bra med å skrive sammen:

- Vi har ulike måter å jobbe på når det kommer til å formulere setninger og skrive oppgave. Dette gjør at det kan ta mer tid, men vi føler at resultatet av det kan bli bra. Det gjør at vi må begrunne for hverandre hvorfor vi ønsker å gjøre som vi gjør, og at vi dermed går nøye gjennom hva vi skriver og ønsker å få fram.

- I løpet av hele arbeidet med masteren har vi for det meste møttes på Teams. Dette har fungert veldig bra. Vi føler at vi har spart oss mye tid og ressurser, og at det har gjort hverdagen enklere, da vi bor et stykke unna hverandre og skolen.
- Vi har samarbeidet godt, og vi har sett fordeler av å kunne snakke, drøfte og ta avgjørelser sammen.
- Vi har sett styrkene til hverandre, og vi har følt at det har vært rom for å si hva vi mener uten at den andre har undertrykt den andres meninger.
- Vi har begge vært med på møter med veileder, som vi har satt stor pris på i denne masterprosessen. Vi har begge kommunisert med veileder og har alltid snakket sammen om tilbakemeldinger vi har fått.
- Ved å skrive sammen har vi hatt mulighet til å pushe hverandre. Vi vet at noen andre er avhengig av at man gjør en innsats, og det er vanskeligere å melde avbud enn når man jobber for seg selv.

Utfordringer ved å skrive sammen:

- Å alltid må samsnakke og planlegge alt sammen, også hvordan fritiden, hverdagen og ukene skal legges opp. Alt må gå gjennom flere ledd.
- Lite fleksibilitet, må alltid tilpasse oss hverandre.
- Ulike rutiner når det kommer til soving og spising – har måtte møtt hverandre på halvveien.